

คำนำ

การฝึกอบรมเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านปางมะหัน มีจุดประสงค์ เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักรู้ถึงการสร้างจิตสำนึกให้มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์วัฒนธรรมค่านิยมด้วยการสร้างจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีมีจิตสาธารณะ ความเป็นธรรม โปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้

เอกสารการเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาเล่มนี้เป็นการสรุปกิจกรรมการดำเนินงานต่าง ๆ ของข้าราชการครูและบุคลากรในโรงเรียนบ้านปางมะหัน ในการขับเคลื่อนจริยธรรมและการเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๗

โรงเรียนบ้านปางมะหัน

สารบัญ

ข

หน้า

คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ส่วนที่ ๑ บทนำ	๑
ส่วนที่ ๒ เสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๕๖๕	๕
๑. กิจกรรมถวายความจงรักภักดีเนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ ๑๐	๖
๒. กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา	๗
๓. กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี จิตอาสาพัฒนาโรงเรียนและชุมชน	๘

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ความหมายและลักษณะของคุณธรรมและจริยธรรม

โสเครตีส (Socrates อ้างถึงใน ปรีชา เศรษฐีธร, ๒๕๒๓, หน้า ๖๗ - ๖๙) ได้นำแนวคิดของนักปราชญ์ที่ให้ความชัดเจนเกี่ยวกับความหมายจากคุณธรรมไว้ว่า คุณธรรม คือ ความรู้ ซึ่งได้ขยายความไว้ว่า ถ้าบุคคลรับรู้และเข้าใจถึง ธรรมชาติของความดีจริง ๆ แล้วเขาจะไม่พลาดจากการกระทำความดีแน่ เขาจะไม่ทำความชั่ว เพราะความไม่รู้นี้ทำให้เขาต้องทำความชั่ว ซึ่งต่อมาอริสโตเติล ซึ่งเป็นสานุศิษย์ของท่านได้กล่าวแก่ว่า ที่ว่าผู้รู้ย่อมไม่ทำผิดนั้นยังรับรองกันไม่ได้ เพราะคนเรายังมีอารมณ์ มีกิเลสอยู่และกล่าวว่าคุณธรรมย่อมเป็นจริงในตัวเองไม่ขึ้นอยู่กับความรู้หรือความเข้าใจผิดหรือเข้าใจถูกของใคร แต่ความรู้ยังมีความสัมพันธ์กับการกระทำ เพราะการกระทำความดีบางครั้งต้องอาศัยตนเองและบุคคลอื่น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องการทำความดี

เพลโต (Plato อ้างถึงใน ปรีชา เศรษฐีธร, ๒๕๒๓, หน้า ๖๗-๖๙) ได้แสดงทรรศนะเกี่ยวกับคุณธรรมไว้ว่า มนุษย์ทุกคนโดยธรรมชาติแล้วมักแสวงหาแต่สิ่งที่ดีหรือหาสิ่งต่าง ๆ ใน อันที่จะเพิ่มพูนสิ่งที่มีอยู่เป็นอยู่แล้วให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและมนุษย์ก็ตกอยู่ในกฎนี้ด้วย เมื่อวิญญูณได้บรรลุถึงความสมบูรณ์โดยธรรมชาติแล้วการปฏิบัติที่ดีตามหน้าที่ของวิญญูณที่เรียกว่า “คุณธรรม” ซึ่งคุณธรรม คือ ความรู้ คุณธรรมไม่สามารถเกิดขึ้นได้ในบุคคลโดยฉับพลันหรือโดยบังเอิญ มนุษย์ไม่สามารถปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบถ้าหากเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร ทำเพื่ออะไร ทำอย่างไร คุณธรรมทุกอย่างต้องเกิดจากความรู้และก็ไม่ใช่ความรู้ที่เป็นทฤษฎี หากแต่เป็นความรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติ คุณธรรมที่สำคัญมี ๔ ประการ ได้แก่ ความฉลาด (wisdom) ความยุติธรรม (justice) ความกล้าหาญ (courage) และความรู้จักประมาณ (temperance) ซึ่งขยายความได้ดังนี้

๑. ความฉลาดหรือปัญญา บุคคลผู้มีความรู้ย่อมกระทำ กิจกรรมทุกอย่างด้วยเหตุผลเสมอหรืออีกนัยหนึ่งว่า กิจกรรมที่มีเหตุผลย่อมประกอบด้วย คุณธรรม ด้วยเหตุนี้ปัญญาจึงเป็นรากฐานของคุณธรรมทั้งหมด

๒. ความยุติธรรม เป็นคุณธรรมทางสังคมที่รวบรวมเอาคุณธรรมอื่น ๆ เข้าไว้ด้วย เช่น ความรัก ความกล้าหาญ ความซื่อสัตย์ ความจงรักภักดี การท าหน้าที่ การรักษาสัญญา ฯลฯ ความฉลาดอย่างเดียวสามารถทำให้กิจกรรมต่าง ๆ ดำเนินไปได้ ความยุติธรรมทำทุกสิ่งทุกอย่างเป็นไปตามความต้องการอย่างแท้จริง ซึ่งตัดสินโดยเหตุผล ความกล้าหาญท าให้เรายืนหยัดที่จะท าสิ่งที่ฉลาดและยุติธรรม ไม่ว่าจะมีความ

อุปสรรคใด ๆ และความรู้จักประมาณ รวมถึงความซื่อสัตย์ ความเชื่อมั่น มาช่วยประสานต่าง ๆ ของจิตใจ ๒ ให้กลมกลืนไปกับเหตุผล

๓. ความกล้าหาญ เป็นคุณธรรมที่สำคัญมากในการดำรงชีวิตของคน ที่จำเป็นในการป้องกันชีวิตของเราให้หลุดพ้นจากสิ่งยั่วยวนใจ ในความหมายของความกล้าหาญนี้ได้ รวมเอาทั้งความกล้าหาญและความอดทนไว้ด้วย ผู้ที่กล้าหาญเท่านั้นที่จะไม่ตกเป็นทาสของสิ่งยั่วยวนใจที่จะทำให้เสียคน ผู้ที่กล้าหาญเท่านั้นจะเอาชนะศัตรูและอุปสรรคได้ มนุษย์ต้องการความกล้าหาญที่มีระดับแตกต่างกัน ตามสถานที่ ตามสถานการณ์ เช่น ทหาร ต้องการความกล้าหาญทางร่างกายในสถานการณ์สงคราม ครู นักการศึกษาอาจจะต้องใช้ความกล้าหาญทางด้านศีลธรรมมากกว่า เป็นต้น

๔. ความรู้จักประมาณ มีลักษณะคล้าย ๆ และควบคู่กับความกล้าหาญ ถ้าคนใดมีคุณธรรมข้อนี้ก็มักจะรอดพ้นจากสิ่งยั่วยวนใจทั้งหลายได้ ความรู้จักประมาณ หมายถึง การหลีกเลี่ยงจากสิ่งยั่วยวนใจจากประสาทสัมผัสหรือความ

เพลิตเพลินทางวฒิปญญา ผู้รู้จักประมาณ คือ ผู้ที่สามารถควบคุมประสาทสัมผัสของเขาได้ ความรู้จักประมาณเป็นระเบียบวินัยในตนเอง และตรงข้ามกับคำว่า การขาดความพอดี

คุณธรรม หมายถึง กฎ (rule) สำหรับการประเมินพฤติกรรมนี้มีลักษณะไม่แตกต่างจากกฎทางภาษาที่เรียกกันว่าไวยากรณ์ กฎเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมถือว่าการตัดสินใจทางคุณธรรมเป็นกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับความถูกต้องของการกระทำตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่แต่ละคนคิดว่าเกี่ยวข้อง กฎเกณฑ์ที่อาจเข้ามาเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจนี้มีจำนวนมาก เช่น คำนิยามลักษณะของผู้กระทำว่าเป็นอย่างไร เป็นเด็กหรือผู้ใหญ่ มีสติดีเพียงใด คำนิยามถึงลักษณะของพฤติกรรมและผลที่เกิดตามมาทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ว่าเป็นอย่างไร คำนิยามถึงสภาพแวดล้อมของการกระทำนั้น ๆ ว่าเป็นอย่างไร คำนิยามถึงความรู้สึกของผู้กระทำผิดว่ารู้สึกสำนึกผิดหรือยัง ถึงจำนวนบุคคลและประเภทบุคคลต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบกระเทือนจากการกระทำ และคำนิยามปัจจัยอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก กฎเกณฑ์การตัดสินใจเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ ทั้งที่เรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรง เรียนรู้ด้วยการสังเกต และเรียนรู้จากคำบอกของบุคคลอื่น ๆ ในสังคม ประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ได้รับ ทำให้คนเราเกิดความเข้าใจว่าการตัดสินใจพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ต้องคำนึงถึงเกณฑ์อะไรบ้าง และจะให้น้ำหนักเกณฑ์เหล่านั้นอย่างไร พฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมมีแตกต่างกันมากมาย ดังนั้น ในการตัดสินใจความถูกต้องของพฤติกรรมต่าง ๆ จึงใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน เนื่องจากความสามารถในการคิดและประสบการณ์ยังจำกัดอยู่มาก ดังนั้นการตัดสินใจจริยธรรมจึงจำกัดในเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่งเพียงเกณฑ์เดียว และมักจะเป็นเกณฑ์ที่มีความเป็นรูปธรรมที่เข้าใจง่าย ๆ เช่น เด็กเมื่อเติบโตขึ้นสามารถคิดได้ดีขึ้นและมีประสบการณ์มากขึ้นก็สามารถเรียนรู้เกณฑ์การตัดสินใจเพิ่มเติมมากขึ้น สามารถเรียนรู้เกณฑ์การตัดสินใจเพิ่มเติมมากขึ้นซับซ้อนมากขึ้น และสามารถที่จะนำเกณฑ์ต่างๆเหล่านี้มาพิจารณาตัดสินใจพร้อมๆกัน

จริยธรรม (Moral philosophy) เป็นหนึ่งในวิชาหลักของวิชาปรัชญา ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับความดีงามทางสังคม มนุษย์ จำแนกแยกแยะว่าสิ่งไหนถูกและสิ่งไหนผิด หากจะอธิบายอย่างง่าย ๆ แล้วจริยธรรมหมายถึง การแยกสิ่งถูกจากผิด ดีจากเลว

ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ (๒๕๔๓, หน้า ๑๖๔) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมว่าหมายถึง การพิจารณาตัดสินใจประพจน์หรือกระทำ โดยอาศัยหลักของค่านิยมและหลักศีลธรรม เมื่อพบสถานการณ์หนึ่งสถานการณ์ใด นั่นคือจริยธรรมเป็นการแสดงพฤติกรรมของคน เมื่อพบสถานการณ์หนึ่งการใช้คำภาษาอังกฤษกับคำว่าจริยธรรมมีไม่ตรงกัน กล่าวคือในภาษาอังกฤษจะปรากฏคำว่า morality และคำว่า Ethics ที่ตรงกับคำว่าจริยธรรมสำหรับในการใช้ศัพท์ทั้ง ๒ คำนี้นั้น ศูนย์ส่งเสริม

สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน) ได้สรุปการประชุมเสวนาการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมในสังคมไทยโดยการเสวนาของ ดวงเดือน พันธุพานิช (๒๕๔๘, หน้า ๘) ได้ให้ความเข้าใจในเรื่องนี้ว่าในวิชาการสากล จริยธรรม มาจากคำว่า morality ไม่ใช่มาจากคำว่า ethics ถ้ามาจากคำว่า morality มาจากสายจิตวิทยา ถ้ามีคำว่า ethics ส่วนใหญ่จะมาจากสาขาปรัชญา morality จะเป็นสิ่งที่ครอบคลุมไม่ใช่เฉพาะคุณธรรมจริยธรรมของกลุ่มคนของสังคมมนุษย์เท่านั้น แต่จะขึ้นถึงระดับจักรวาล และระดับ cosmicด้วยคือเหนือโลกขึ้นไปอีก จริยธรรม หมายความว่า ระบบการทำความดีละเว้นความชั่ว ระบบนี้ก็เหมือนกับ การใช้ที่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ก็เป็นเรื่องของ system ระบบหมายถึง input process และ output สรุปจริยธรรม คือ คำว่า Morality ซึ่งครอบคลุมคำว่า คุณธรรม ค่านิยม กฎหมาย กฎระเบียบ หลักศาสนา กฎ จรรยาบรรณมาตรฐานของสังคม ซึ่งในความหมายดังกล่าวสอดคล้องกับการให้ความหมายของค วา จริยศาสตร์ที่เป็นศาสตร์สาขาวิชา ที่ศึกษาเกี่ยวกับจริยธรรมว่า จริยศาสตร์ หมายถึง ปรัชญาสาขาหนึ่งว่าด้วยความประพฤติและ การครองชีวิตว่าอะไรชั่ว อะไรถูกหรืออะไรผิด หรือ

อะไรควรไม่ควร (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. ๒๕๔๒, หน้า ๗๕๔) และใช้ตรงกับคำว่า ethics ในภาษาอังกฤษ ในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช ๒๕๔๒ (๒๕๔๒, หน้า ๒๙๑) ได้ให้ความหมายของจริยธรรมว่า หมายถึง ธรรมที่เป็นข้อประพฤติปฏิบัติ ศีลธรรม กฎศีลธรรมในเรื่องความหมายของจริยธรรมที่เป็นความหมายทางจิตวิทยา และความหมายทางปรัชญาที่ศูนย์ส่งเสริมสำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน) ได้สรุปการประชุมเสวนา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมในสังคมไทย โดยการเสวนาของ จุมพล พูลภัทรชีวิน (๒๕๔๘, หน้า ๑๐-๑๒) ได้ให้ความหมายที่ผสมผสานกันของทั้งสองศาสตร์สรุปได้ว่า คุณธรรมจริยธรรมเป็นคำที่ไม่เบ็ดเสร็จเด็ดขาดออกจากกัน เพราะเป็นคำที่เชื่อมกัน แต่สามารถจำแนกให้เห็นชัดขึ้น คำว่า virtue ใช้ในความหมายของคุณธรรมแต่หากเป็นเรื่องของปรัชญาส่วนนี้อาจเชื่อมโยงเกี่ยวข้องกับเรื่องของทฤษฎีคุณค่า (Axiology) โดยเฉพาะสุนทรียศาสตร์ (Aesthetics) และจริยศาสตร์ (Ethics) ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับความสวย ความดี ความงาม หากให้นิยามในเชิงปฏิบัติการ คุณธรรมก็จะเป็นเรื่องของความคิด คิดดี คิดถูก ซึ่งเกิดจากความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับธรรมชาติของสรรพสิ่งจึงมีแนวโน้มว่าเป็นเรื่องของตัวบุคคลเป็นอัตวิสัย (Subjective) อย่างไรก็ตามหากคนที่คิดเหมือน ๆ กันมารวมกลุ่มกันก็จะกลายเป็นความคิดของกลุ่มคนได้ (Collective subjectivity Intersubjectivity) โดยภาพรวมแล้วคุณธรรมตามนัยนี้จึงเป็นเรื่องของความดี ความงาม ความถูกต้อง ส่วนในเรื่องจริยธรรมก็จะเป็นพฤติกรรม เป็นการปฏิบัติแนวทางในการปฏิบัติซึ่งมาจากการคิดดี คิดถูก และจริยธรรมเป็นเรื่องคนหลาย ๆ คน เป็นข้อตกลงร่วมกันของกลุ่ม อาจจะเริ่มจากระดับครอบครัว ชุมชนประเทศ ไปจนถึงระดับโลก ซึ่งเป็นแนวประพฤติปฏิบัติที่กลุ่มเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นส่วนหนึ่งกระทำในการอยู่ร่วมกัน ซึ่งได้แก่ ขนบธรรมเนียม จารีต ประเพณี กฎหมาย ดังนั้นโดยสรุปแล้วความแตกต่างระหว่างคำว่าคุณธรรมกับจริยธรรม คือ คำว่าคุณธรรมเป็นความคิด-คิดดี คิดงาม คิดถูก ส่วนคำว่าจริยธรรมเป็นการกระทำ-ปฏิบัติดี ปฏิบัติงาม ปฏิบัติถูก แต่หากนำมาใช้รวมกันก็อาจใช้ในคำว่า morality ก็ได้ นอกจากนี้มีคำกล่าวของนักปรัชญาว่าความประพฤติที่มาจากคำสอนทางศาสนา เรียกว่า ศีลธรรมและความประพฤติที่พัฒนามาจากแหล่งอื่น เช่น วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรียกว่า จริยธรรมอย่างไรก็ตามในเรื่องคำศัพท์ที่ใช้เรียกจริยธรรมนี้ ข้อมูลใน Encyclopedia CD Rom (๑๙๙๖) อธิบายว่า จริยธรรมตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า ethics ซึ่งหมายถึง system of moral principles, rules of conduct ซึ่งคำว่า ethics นี้มีรากศัพท์เดิมมาจากภาษากรีก คำว่า ethos ซึ่งหมายถึง ข้อกำหนดหรือหลักการประพฤติปฏิบัติอย่างถูกต้องและตรงกับค ในภาษาอังกฤษว่า mores และต่อมาใช้กันใน คำภาษาอังกฤษว่า morality นอกจากนี้ หากจะกล่าวถึงความหมายของจริยธรรมในเชิงวิชาชีพ จริยธรรม ตรงกับความหมายในภาษาอังกฤษว่า Ethics Ethicality Ethical rules ซึ่งอาจหมายถึง ประมวลกฎหมายที่กลุ่มชนในสังคมหนึ่ง ๆ ยอมรับเป็นแนวควบคุมความประพฤติ การใช้ Ethics ในความหมายนี้ก็ตรงกับคำว่า จริยธรรม เช่น Medical Ethics ก็หมายถึงจริยธรรมทางการแพทย์ หากแปลความหมายของคำว่า จริยธรรม โดยการแยกคำ “จริยธรรม” มาจากคำ ๒ คำคือ จริยธรรม ซึ่งแปลตามศัพท์ คือ จริยะ แปลว่า ความประพฤติ กิริยาที่ควรประพฤติ คำว่า ธรรม แปลว่า คุณความดีคำสั่งสอนในศาสนา หลักปฏิบัติในทางศาสนา ความจริง ความยุติธรรม ความถูกต้องกฎเกณฑ์แห่งความประพฤติ หรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติปฏิบัติ (ไสว มาลาทอง, ๒๕๔๒, หน้า ๖)

นอกจากนี้ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (๒๕๔๓, หน้า ๓๗๑) ได้อธิบายลักษณะของจริยธรรมที่สะท้อนให้เห็นความหมายที่ชัดเจนยิ่งขึ้นของจริยธรรม ดังนี้

๑. จริยธรรมเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้

๒. จริยธรรมมีองค์ประกอบ ๓ อย่างคือ องค์ประกอบเชิงปัญญาหรือความรู้คิด องค์ประกอบเชิงความรู้สึก และอารมณ์ และองค์ประกอบเชิงพฤติกรรม

๓. พัฒนาการทางจริยธรรมเกิดคู่ควบกับพัฒนาการทางเซาว์ปัญญา

๔. พฤติกรรมเชิงจริยธรรมบางอย่างเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น ความซื่อสัตย์ บุคคลบางคน อาจจะไม่โกงเกี่ยวกับการเงินแต่อาจโกงเวลาสอบ เป็นต้น

๕. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม มี ๓ ประเภท คือ

๕.๑ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีลักษณะสากล คือ เหมือนกับพฤติกรรมในวัฒนธรรมหรือสังคมอื่นทั่วโลก

๕.๒ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่เหมือนกับพฤติกรรมของกลุ่มชน หรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก

๕.๓ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะคน ทำให้คนนั้นต่างกับคนอื่นเป็นปัจเจกบุคคลจริยธรรม ในความหมายทั้งหมดดังที่กล่าวมา จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักความประพฤติ เป็นแนวทางหรือแบบอย่างของความ ประพฤติที่เป็นคุณความดี เพื่อการมีชีวิตที่ดี มีคุณค่าของมนุษย์ และโดยทั่วไปจริยธรรมมักจะอิงอยู่กับศาสนา เพราะค าสอนทางศาสนามีส่วนสร้างจริยธรรมให้สังคมมนุษย์ด ารงชีวิตในทุกด้าน ทุกวันนี้มนุษย์มีการใช้ทรัพยากร โดยไม่ประหยัด ขณะเดียวกันก็ท าลายสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ท ำให้เกิดผลกระทบต่อมนุษย์ด้วยกันอย่างมาก เช่น มลภาวะที่เกิดจาก น้ำเสีย อากาศเป็นพิษ อากาศเปลี่ยนแปลง ปรากฏความแห้งแล้งอย่างไม่เคยมีมาก่อน หรือบาง ภูมิภาคก็เกิดอุทกภัย เกิดแผ่นดินไหวปรากฏการณ์ธรรมชาติเหล่านี้ ต้องยอมรับว่าส่วนหนึ่งเป็นเพราะมนุษย์เป็นผู้ทำ ให้เกิดขึ้น ดังนั้นหากมนุษย์มีจริยธรรมในการประพฤติปฏิบัติต่อธรรมชาติอย่างเหมาะสม ก็จะลดปัญหาของธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์เผชิญอยู่ในปัจจุบันได้

ส่วนที่ ๒ การเสริมสร้างจริยธรรม

กิจกรรมเสริมสร้างจริยธรรมของครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านปางมะหัน มีจุดประสงค์เพื่อให้บุคลากรได้ตระหนักรู้ถึงการสร้างจิตสำนึกให้มีคุณธรรม จริยธรรม และปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์วัฒนธรรมค่านิยม ด้วยการสร้างจิตสำนึกในการเป็นข้าราชการที่ดีมีจิตสาธารณะมีความเป็นธรรม ดังนี้

๑. กิจกรรมถวายความจงรักภักดีเนื่องในวันคล้ายวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร วันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓
๒. กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา
๓. กิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี จิตอาสาพัฒนาโรงเรียนและชุมชน
๔. กิจกรรมรณรงค์ต่อต้านการสูบบุหรี่และต่อต้านการทุจริต
๕. กิจกรรมงานจิตอาสาและการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม

กิจกรรมถวายความจงรักภักดีเนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐

วันศุกร์ ที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๗ โรงเรียนบ้านปางมะหัน นำโดย ผู้อำนวยการโรงเรียน นายคณัยวัฒน์ มณี นำคณะครู บุคลากรทางการศึกษา จัดพิธีเฉลิมชนมพรรษา เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๑๐ ณ ห้องประชุม โรงเรียนบ้านปางมะหัน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ครูและบุคลากรในโรงเรียนบ้านปางมะหัน และยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ได้แสดงออกถึงความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ น้อมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม อันเป็นการสร้างความสามัคคีในหน่วยงาน

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมส่งเสริมพระพุทธศาสนา วันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา

วันพฤหัสบดี ที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ.๒๕๖๗ โรงเรียนบ้านปางมะหัน นำโดย นายดนัยวัฒน์ มณี ผู้อำนวยการโรงเรียน คณะครูและนักเรียนโรงเรียนบ้านปางมะหัน จัดกิจกรรมวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๖๖ ร่วมกันทำกิจกรรมฟังพระธรรมเทศนา ณ ใต้อาคารอเนกประสงค์

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

บุคลากรในโรงเรียนบ้านปางมะหันมีส่วนร่วมถ่ายทอดสืบทอดพระพุทธศาสนาอนุรักษ์ประเพณีที่สำคัญของชาติ ทำให้เกิดความรักและสามัคคีของคนในสังคมนั้น ๆ แสดงถึงความเจริญทางจิตใจของคนในสังคม เป็นเครื่องจูงใจให้คนทำความดีละเว้นความชั่ว

ภาพกิจกรรม

กิจกรรมปลูกเสื่อ เนตรนารี จิตอาสาพัฒนาโรงเรียนและชุมชน

โรงเรียนบ้านปางมะหัน ได้จัดกิจกรรมปลูกเสื่อ เนตรนารีจิตอาสาพัฒนาโรงเรียนและชุมชน ร่วมกันทำกิจกรรมเพื่อสาธารณประโยชน์ อุทิศตนเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นกิจกรรมที่จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียน ครูและบุคลากรโรงเรียนบ้านปางมะหัน มีจิตอาสา จิตสาธารณะตามประมวลจริยธรรมข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้แก่ กิจกรรมจิตอาสาพัฒนาโรงเรียนและชุมชน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาโรงเรียนบ้านปางมะหัน มีจิตสำนึกที่ดีในการสร้างผลประโยชน์ให้กับส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการให้ความสำคัญกับส่วนรวม หรือสิ่งอันเป็นสาธารณะสมบัติ

ภาพกิจกรรม

